

шълъ въ Виёсаидска та пустыня, въ область та на И-^{Іоан. 1-71.}
родовать братъ Филиппа. Тамъ насытилъ той петь
тысячи народъ съсъ петь хлѣба и съсъ двѣ рыбы, тѣй,
що то напѣли еще идвадесетъ кошовы съсъ остатки
отъ хлѣбови-тѣ и отъ рыбы тѣ. Около онуй време отпади-
ли отъ Него въ Капернаумъ иѣкои отъ иѣговы тѣ послѣдо-
тели: поради туй, чи Той имъ обявилъ, какво тѣ не трѣба да
чакатъ отъ Него земны и временны дубрины, но Небесны и Веч-
ны, Апостоли-тѣ увѣрявали, чи иѣма да си прѣмѣнятъ вѣржта въ
Него: иъ Той тогава имъ открылъ първи пѣть кажво единъ отъ
тѣхъ ще го предаде измѣннически.

§ 9.

Въ третя та година на проповѣданіе то, Христосъ не
былъ въ Іерусалимъ за Пасха-та, както друга година.
Той отишълъ край морски-тѣ градовы, Уир и Сідонъ,
да вѣто иѣкоя Хапанейска жена му се молила за да ис-<sup>Третя-та.
Год- на Хри-
стова-та
проповѣдь
Мат. 18-21.
38.</sup>
цѣри дышерікъ и. Христосъ и послушалъ молбѫ тѣ и уло-
брілъ твърдѫ тѣ вѣрж, кѣто и рекълъ: Жено! велия вѣра
твоя; буди тѣбе, якооже хощеши. И тѣй щомъ си отишла въ
кающи, намѣрила дышерікъ си здравж. Подыръ туй исцѣлилъ
въ страна та на десеть-тѣхъ градове, при Галилейско то е-
зеро, много хромы, иѣмы и други болничавы. Въ туй мѣсто
насытилъ пакъ съсъ седемъ хлѣбовы и иѣколио рыбы четы-
ре тысячи мѫжіе, безъ да считами жены и дѣца. Въ Вит-
сайда дарувалъ на слѣпиять глѣдъ, а пѣкъ въ Филипповатъ
градъ, Кесарія, се изявилъ вторы пѣктъ на ученицы-тѣ си, чи
е Избавитель на человѣческіятъ родъ, и имъ предвѣзвѣстилъ
за свое то бѫдуще теглило, за смыръта си на Крестать и
за славно то си сѣдѣ тридни вѣскръсеніе.
